

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. When did the institution of the Exilarch (Resh Galusa) begin?
2. What power did the Resh Galusa wield over the community in Israel?
3. Describe the staff of the Resh Galusa.
4. Name at least two of the Resh Galusa who were respected Rabbis.
5. How old was Rav Huna when he died?

This and much more will be addressed in the seventh lecture of this series: "The Wisdom of Sura".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series IV Lecture #7

THE WISDOM OF SURA

I. The Resh Galusa - Exilarch

A.

וכיון שעלה עזרא וזרובבל מבבל והגולה עמהם ובנו בית המקדש והווי שם ראשי סנהדרין . . . ואעפ"כ היו מרביצין תורה הכא והווי להו ראשי גלות מבית דוד אבל ריש מתיבתא וסנהדרין לא הוה בהון דהדא מלתא הווי אמרין דלא הווי אלא מן המקום אשר יבחר ד'. ועד דאפטר ר' בריש גלותא הווי נהידין בבבל ולא בראשי מתיבתא. אגרת רב שרירא גאון

73-74

Since [the time of] Ezra and Zerubavel who went up from Babylon together with [the other] exiles and built the Bais HaMikdash, Israel was the place of the heads of the Sanhedrin. . . Even so, they spread Torah here [in Babylon] and there were the Exilarchs from the House of David. However, the heads of the Mesivta, and the Sanhedrin were not there in their midst. For this was the remark that they made: [It is only proper to have these institutions] from the place that G-d has chosen. And until the death of Rabbi [Yehudah Nesia] (circa 230 C.E.) these were the only institutions in Babylon. **The Letter of Rav Sherira Gaon pp. 73-74**

B.

בעא מיניה רבי מרבי חייא: כגון אני מהו בשעיר? אמר ליה: הרי צרתך בבבל. איתיביה: מלכי ישראל ומלכי בית דוד, אלו מביאים לעצמם ואלו מביאים לעצמם אמר ליה: התם לא כייפי אהדדי, הכא אנן כייפינן להו לדידהו. רב ספרא מתני הכי, בעא מיניה רבי מרבי חייא: כגון אני מהו בשעיר? א"ל: התם שבט, הכא מחוקק, ותניא: (בראשית מט) לא יסור שבט מיהודה - זה ראש גולה שבבבל, שרודה את ישראל במקל (בראשית מט) ומחוקק מבין רגליו - אלו בני בניו של הלל, שמלמדים תורה לישראל ברבים. הוריות יא:

Rabbi inquired of R. Chiya: 'Is one like myself to bring a he goat?' 'You have your rival in Babylon,' the other replied. 'The Kings of Israel and the Kings of the House of David,' the first objected, 'bring sacrifices independently of one another!' 'There,' the other replied, 'they were not subordinate to one another, here, however, we are subordinate to them.' R. Safra taught thus: Rabbi enquired of R. Chiya, 'Is one like myself to bring a he-goat?' 'There,' the other replied, 'is the scepter; here only the law giver;' as it was taught: The scepter shall not depart from Judah refers to the exilarch in Babylon who rules Israel with the scepter; nor the ruler's staff from between his feet refers to the grandchildren of Hillel who teach the Torah to Israel in public. **Horiyos 11b**

C.

א"ר . . . אין סליק רב חונא ריש גלותא להכא אנא מותיב ליה לעיל מיניי דהוא מן יהודה ואנא מבנימין דהוא מן דכריא ואנא מן נוקבתא. תלמוד ירושלמי כלאים ט:ג

Rabbi said: If Rav Huna the Exilarch would come to Israel, I would place him above me. For he is from Yehudah and I from Binyamin and he is from the males and I from the females. **Talmud Yerushalmi Kelaim 9:3**

D.

אמר רב: האי מאן דבעי למידן דינא, ואי טעה מיבעי למיפטרא - לישקול רשותא מבי ריש גלותא. וכן אמר שמואל: לישקול רשותא מבי ריש גלותא. פשיטא, מהכא להכא ומהתם להתם - מהני, ומהכא להתם - נמי מהני דהכא שבט והתם מחוקק. כדתניא: (בראשית מט) לא יסור שבט מיהודה - אלו ראשי גליות שבבבל, שרודין את ישראל בשבט. ומחקק מבין רגליו - אלו בני בניו של הלל, שמלמדין תורה ברבים. מהתם להכא מאי? סנהדרין ה.

Said Rav: Whosoever wishes to decide monetary cases by himself and be free from liability in case of an erroneous decision, he should obtain sanction from the Resh Galusa, And so said Shmuel.

It is clear that an authorization held from the Resh Galusa 'here' [in Babylonia] holds good 'here' — And one from the Palestinian authority 'there' [in Palestine] is valid 'there' — Likewise, the authorization received 'here' is valid 'there', because the authority in Babylon is designated 'sceptre' — but that of Palestine, 'lawgiver' [denoting a lower rank] — as it has been taught: The sceptre shall not depart from Judah, this refers to the Exilarchs of Babylon who rule over Israel with sceptres; and a lawgiver . . . , this refers to the descendants of Hillel [in Palestine] who teach the Torah in public. Is, however, a permission given 'there' valid 'here'? **Sanhedrin 5a**

II. Majesty and Power

A.

רבא ורב נחמן בר יצחק הוו יתבי, הוה חליף ואזיל רב נחמן בר יעקב דיתיב בגוהרקא דדהבא ופריס עליה סרבלא דכרתי, רבא אזל לגביה, רב נחמן בר יצחק לא אזל לגביה, אמר: דלמא מאינשי דבי ריש גלותא נינהו, רבא צריך להו, אנא לא צריכנא להו. כדחזא דרב נחמן בר יעקב הוה אזיל לגביה. גיטין לא:

Rava and R. Nahman b. Yitzchok were once sitting together, when R. Nahman b. Yaacov passed by in a gilt carriage and wearing a purple cloak. Rava went to meet him, but R. Nahman b. Yitzchok did not stir, for he said: 'Perhaps it is one of the court of the Exilarch, and Rava needs them but I do not.' When he saw that it was R. Nahman b. Yaacov he approached him. **Gittin 31b**

B.

אמר רב אשי, אמר לי הונא בר נתן: זימנא חדא הוה קאימנא קמיה דאיזגדר מלכא, והוה מדלי לי המיינאי ותיתייה ניהליה, ואמר לי: (שמות יט) ממלכת כהנים וגוי קדוש כתיב בכו. כי אתאי קמיה דאמימר, א"ל: אקיים בך (ישעיהו מט) והיו מלכים אומניך. זבחים יט.

R. Ashi said: Hunna b. Nasan told me, I was once standing before King Izgedar; my girdle lay high up, whereupon he pulled it down, observing to me: It is written of you, '[And ye shall be unto Me] a kingdom of priests and a holy nation.' When I came before Amemar he said to me: The text, 'And kings shall be thy fosterfathers' has been fulfilled in you. **Zevachim 19a**

C.

וכשיוצא ריש גלותא כל העם יוצאין לפניו ולאחריו ואומרין לפניו דברי שירות ותשבחות עד שמגיע לביתו . . . וכל התלמידים שהולכין עמו ומלוין אותו עד ביתו אינו מניח אחד מהם שיצא מביתו עד ז' ימים ומאותו עת ואילך אין יוצא מפתח ביתו והעם מתקבצין ומתפללין עמו תמיד בחול בשבת ויו"ט ואם רוצה לצאת ולעשות צרכיו רוכב במרכבת המשנה במרכבת שרי המלך בבגדים נאים והולכין אחריו עד ט"ו אנשים ועבדו רץ אחריו וכשעובר על אחד מישראל רצים אליו ומחזקין בידיו ומסבירין פניו וכן עושה כל אחד מישראל שיעבור עליו עד שיתקבצו עליו כמו נ' או ס' עד המקום שהוא בא שם, וכשהוא חוזר אל ביתו עושין לו כזה המנהג ולעולם אינו יוצא עד שהולכין אחריו כל סיעתו ודומה בהליכתו כאחד משרי המלך. קונטרס נתן הבבלי המובא בסוף ס' היוחסין

When the Resh Galusa leaves [the Great Synagogue after his inaugural ceremony] all of the people present [surround him and] go in front and back of him and say before him words of song and praise until he reaches his home. . . and all of the disciples of the Yeshivos (Sura and Pumbedeisa) that went with him and accompanied him to his home are required by edict of the Resh Galusa to remain with him for seven days. From that time on, he does not leave his home. [However,] the people always gather and pray together with him, in the weekdays, on Shabbos and Yom Tov. If he feels it necessary to go out [to a specific destination], he rides in a chariot on a par of that of the ministers of the King, wearing distinguished clothing. Up to fifteen people walk behind him together with his personal slave. And when he passes by a Jew [on his way] they run toward him and take hold of him and honor him [by making him part of the entourage] and so do they do to every Jew they pass by until he reaches his destination with an entourage made up of some fifty or sixty people. And when he returns home, the same procedure is followed. He never leaves without his entourage. His trips are like that of a minister of the King.
The Account of Nathan HaBavli, printed in the Sefer HaYuchasin.

D.

אליעזר זעירא הוה סיים מסאני אוכמי וקאי בשוקא דנהרדעא, אשכחוהו דבי ריש גלותא וא"ל: מאי שנא הני מסאני? אמר להו: דקא מאבילנא אירושלים. אמרו ליה: את חשיבת לאיתאבולי אירושלים? סבור יוהרא הוה, אתיוה וחבשוה. אמר להו: גברא רבה אנא, אמרו ליה: מנא ידעינן? אמר להו: או אתון בעו מינאי מילתא, או אנא איבעי מינייכו מילתא, אמרו ליה: בעי את. בבא קמא נט:

Eliezer Ze'era once put on a pair of black shoes and stood in the market place of Nehardea. When the attendants of the house of the Exilarch met him there, they said to him: 'What ground have you for wearing black shoes?' He said to them: 'I am mourning for Jerusalem.' They said to him: 'Are you such a distinguished person as to mourn over Jerusalem?' Considering this to be a piece of arrogance on his part they brought him and put him in prison. He said to them, 'I am a great man!' They asked him: 'How can we tell?' He replied, 'Either you ask me a legal point or let me ask you one.' They said to him: '[We would prefer] you to ask.' **Bava Kama 59b**

E.

הולכין לדבר מצוה - פטורין בין ביום ובין בלילה. כי הא דרב חסדא ורבה בר רב הונא, כי הוו עיילי בשבתא דרגלא לבי ריש גלותא - הוו גנו ארקתא דסורא. אמרי: אנן שלוחי מצוה אנן, ופטורין. סוכה כו.

Those who are on a religious errand are free both by day and by night, as in the case of R. Chisda and Rabbah son of R. Huna who, when visiting on the Sabbath of the Festival the house of the Exilarch, slept on the river bank of Sura, saying, 'We are engaged on a religious errand and are [therefore] free [from the obligation of Sukkah]'. **Sukkah 26a**

F.

ריש גלותא איקלע להגרוניא לבי רב נתן. רפרם וכולהו רבנן אתו לפירקא, רבינא לא אתא. למחר בעי רפרם לאפוקי לרבינא מדעתיה דריש גלותא. אמר ליה: מאי טעמא לא אתא מר לפירקא? אמר ליה: הוה כאיב לי כרעאי. יומא עח.

The Exilarch once came to Hagronia to the house of R. Nathan. Rafram and all the Rabbis attended his lecture, Ravina did not. Next day Rafram wanted to remove Ravina from the mind (objection because of his nonattendance) of the Exilarch, so he said to him: 'Why did you not come to the lecture, Sir?' He answered, 'My foot hurt me.' **Yoma 78a**

III. Rabbis and Royalty

A.

א"ל ריש גלותא לרב ששת: מ"ט לא סעיד מר גבן? א"ל: דלא מעלו עבדי, דחשידי אאבר מן החי. א"ל: מי יימר? אמר ליה: השתא מחוינא לך. א"ל לשמעיה: זיל גנוב, אייתי לי חדא כרעא מחיותא, אייתי ליה. אמר להו: אהדמו לי הדמי דחיותא, אייתו תלת כרעי אותיבו קמיה. אמר להו: הא בעלת שלש רגלים הוא? פסוק אייתו חדא מעלמא, אותיבו קמיה. אמר ליה לשמעיה: אותביה נמי להך דידך, אותבה. אמר להו: האי בת חמש רגלים הוא? אמר ליה: אי הכי, ליעבדו קמיה דמר וליכול, א"ל: לחיי. קריבו תכא קמייהו, ואייתו קמיה בישרא ואותיבו קמיה ריסתנא דחנקא חמתא, גששיה ושקלה כרכה בסודריה. לבתר דאכיל, אמרי ליה: איגניב לך כסא דכספא בהדי דקא מעייני ואתי, אשכחיה דכרוכה בסודריה, אמרי ליה: חזי מר, דלא מיכל קא בעי אלא לצעורן אמר להו: אנא מיכל אכלי, וטעמי ביה טעמא דחיורא. אמרי ליה: חיורא לא עביד לך האידנא, אמר להו: בדקו בדוכתיה דאמר רב חסדא: אוכמא בחיורא וחיורא באוכמתא לקותא היא בדוק אשכחיה. כי קא נפיק, כרו ליה בירא ושדו ליה ציפתא עילויה, ואמרי ליה: ליתי מר לינח, נחר ליה רב חסדא מאחוריה, אמר ליה

לינוקא: פסוק לי פסוקיך, אמר ליה: (שמואל ב' ב') נטה לך על ימינך או על שמאלך. אמר ליה לשמעיה: מאי קא חזית? אמר ליה: ציפיתא דשדיא, אמר ליה: הדר מינה. לבתר דנפק, אמר ליה רב חסדא: מנא הוה ידע מר? אמר ליה: חדא, דנחר לי מר ועוד, דפסק לי ינוקא פסוקא ועוד, דחשידי עבדי דלא מעלו. גיטין סז:—סח.

The Exilarch once said to R. Sheshes, "Why will your honor not dine with us?" He replied, "Because your servants are not reliable, being suspected of taking a limb from a living animal." "You don't say so," said the Exilarch. He replied, "I will just show you." He then told his attendant to steal a leg from an animal and bring it. When he brought it to him he said [to the servants of the Exilarch], "Place the pieces of the animal before me." They brought three legs and placed them before him. He said to them, "This must have been a three-legged animal." They then cut a leg off an animal and brought it. He then said to his attendant, "Now produce yours." He did so, and he then said to them, "This must have been a five-legged animal." The Exilarch said to him, "That being the case, let them prepare the food in your presence and then you can eat it." "Very good," he replied. They brought up a table and placed meat before him, and set in front of him a portion with a dangerous bone. He felt it and took and wrapped it in his scarf. When he had finished they said to him, "A silver cup has been stolen from us." In the course of their search for it they found the meat wrapped in his scarf, whereupon they said to the Exilarch, "See, sir, that he does not want to eat, but only to vex us." He said, "I did eat, but I found in it the taste of a boil." They said to him, "No animal with a boil has been prepared for us to-day." He said to them, "Examine the place [where my portion came from] since R. Hisda has said that a white spot on black skin or a black spot on white skin is a mark of disease." They examined and found that it was so. When he was about to depart they dug a pit and threw a mat over it, and said to him, "Come, sir, and recline." R. Chisda snorted behind him and he said to a boy, "Tell me the last verse you have learnt." The boy said, "Turn thee aside to thy right hand or to thy left." He said to his attendant, "What can you see?" He replied, "A mat thrown across [the path]." He said, "Turn aside from it." When he got out, R. Chisda said to him, "How did you know, sir?" He replied, "For one thing because you, sir, snorted [behind me], and again from the verse which the boy quoted, and also because the servants are suspect of playing tricks." **Gittin 67b-68a**

B.

רב פפי שרי ליה לבורדיקי דבי ריש גלותא לממחה קדירה בחסיסי. אמר רבא: איכא דשרי כי האי מילתא בדוכתא דשכיחי עבדי? פסחים מ:

R. Papei permitted the stewards of the house of the Resh Galutha to mash a dish with flour made from parched grains (or lentils). Said Rava: Is there anyone who permits such a thing in a place where slaves are found? **Pesachim 40b**

C.

אמר רב יוסף: ועוד אחד בדורנו. ומנו - עוקבן בר נחמיה ריש גלותא, והיינו נתן דצוציתא. אמר רב יוסף: הוה יתיבנא בפירקא, והוה קא מנמנמ, וחזאי בחילמא דקא פשט ידיה וקבליה. שבת נו:

R. Yoseph said: And there is yet another in our generation. And who is he? Ukban b. Nehemiah the Resh Galusa. And he is 'Nathan with the ray of light.' R. Yoseph said: I was sitting at the session and dozing, and saw in a dream how one [an angel] stretched out his hand and received him. **Shabbos 56b**

D.

ובכל שתא ושתא דהוי ריש גלותא במתא מחסיא דקבע רגלא בבי רב אזלין לקמיה רשוותא ורבנן דפומבדיתא. והכך נהיגא מלתא הדין עד שיעור מאתן שנין מן השתא הואיל והוה להון לריש גלותא מרות קשה ושולטנותא רבתא בימי פרסיים ובימי ישמעאלים דהוה זבנין ליה לראש גליותות בדמים גדולים והוה בהון דמצערי רבנן טובא ומעיק להו. . . וכיון דשליטין הכי נשיאה לא הוה יכילין רשוואתא דלאמנעי למיזל קמיהון ברגליהון. ובאמצע ימי ישמעאלים בימי דוד בן זכאי אשתפלו מן שולטנותא דמלכא ולא אזלו רשוואתא דפומבדיתא בתריהון אלא ניחא להו לנשיאים למהוי להו רגלא בפומבדיתא אזלין להתם וקבעין ליה. אגרת רב שרירא גאון 92-93

In each and every year that the Exilarch was in Masa Machasia, he set the special session of the convocation of the Yeshivas and the heads and Rabbis of Pumbedeisa appeared before him [in Masa Machasia]. This was the custom up until about two hundred years ago. This was the case because **the Resh Galusa ruled with tremendous and fierce power in the days of the Persians and the Arabs because they paid tremendous sums for their office and they had amongst their ranks those that caused much pain and suffering to the Rabbis.**

Because they ruled in such a manner, the heads of the Yeshivas couldn't prevent [the custom of] their going before them on their appointed times. In the middle of the Moslem era, in the days of David ben Zakai, they (the Exilarchs) were lowered from the power invested to them by the kings and the heads of the Yeshiva of Pumbedeisa did not go following after them. The Exilarchs were satisfied to go to Pumbedeisa themselves for the appointed sessions. **Letter of Rav Sherira Gaon 92-93**

IV. Mar Ukva

A.

בשנת ששים ושיש לחורבן היה ריש גלותא שכניא ועמד אחריו חזקיהו בנו חכמים דברוהו ושכיב חזקיהו ונקבר בא"י ואחריו נתן [עוקב] הוא נתן דצוציתא ושכיב נתן ועמד אחריו רב הונה בנו חכמים דברוהו ועמד אחריו עקוב. ספרי זוטא

In the sixty sixth year of the Destruction of the Bais HaMikdash the Resh Galusa was Shachania, after him was Chezariah, he was guided by the Sages, and after him was Nasan [Ukav] this was Nasan D'Tzutzitza. After him was Rav Huna, he was guided by the Sages, and after him was Ukba. **Sifrei Zuta**

B.

ואתמני [ריש גלותא] בבבל בתר רב הונה מר עוקבא. והוה בהדיה שמואל. אגרת רב שרירא
גאון 77

Mar Ukba was appointed to be Resh Galusa after Rav Huna. He was together with Shmuel. **The Letter of Rav Sherira Gaon pp. 77**

C.

אמר מר עוקבא: אנא, להא מלתא, חלא בר חמרא לגבי אבא, דאילו אבא - כי הוה אכיל
בשרא האידנא לא הוה אכל גבינה עד למחר עד השתא, ואילו אנא - בהא סעודתא הוא דלא
אכילנא, לסעודתא אחריתא - אכילנא. חולין קה.

Mar Ukba said: In this matter I am as vinegar is to wine compared with my father. For if my father were to eat meat now he would not eat cheese until this very hour to-morrow, whereas I do not eat [cheese] in the same meal but I do eat it in my next meal. **Chullin 105a**

D.

שמואל ומר עוקבא, כי הוו יתבי גרסי שמעתא - הוה יתיב מר עוקבא קמיה דשמואל ברחוק
ארבע אמות, וכי הוו יתבי בדינא - הוה יתיב שמואל קמיה דמר עוקבא ברחוק ארבע אמות.
והוו חייקי ליה דוכתא למר עוקבא בציפתא ויתיב עילויה, כי היכי דלישתמען מיליה. כל
יומא הוה מלוי ליה מר עוקבא לשמואל עד אושפיזיה, יומא חד איטריד בדיניה. הוה אזיל
שמואל בתריה, כי מטא לביתיה אמר ליה: לא נגה לך? לישרי לי מר בתיגריה ידע דנקט
מילתא בדעתיה, נהג נזיפותא בנפשיה חד יומא. מועד קטן טז:

Shmuel and Mar Ukba. When they were sitting together [at the Yeshiva] engaging in the discussion of some Talmudic theme, Mar Ukba sat before him at a distance of four cubits; and when they sat together at a judicial session, Shmuel sat before him at a distance of four cubits and a place was dug out for Mar Ukba where he sat on a matting so that what he said should be heard. Every day Mar Ukba accompanied Shmuel to his house. One day he was [rather] engrossed in a suit, and Shmuel walked behind him. When he had reached his house, Shmuel said to him: 'Haven't you been rather a long time at it? Take up now my case!' He then realized that he [Shmuel] felt aggrieved and submitted himself to the [disability of a] 'reproof' for one day. **Moed Katan 16b**

E.

רב יהודה הוה יתיב קמיה דשמואל, אתאי ההיא איתתא קא צווחה קמיה, ולא הוה משגח בה. אמר ליה: לא סבר ליה מר (משלי כא) אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה? אמר ליה: שיננא, רישך בקרירי, רישא דרישיך בחמימי הא יתיב מר עוקבא אב בית דין. דכתיב (ירמיהו כא) בית דוד כה אמר ד' דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם וגו'. שבת נה.

Rav Yehudah was sitting before Shmuel [when] a woman came and cried before him; but he ignored her. Said he to him, "Does not the Master agree [that] 'whoso stoppeth his ears at the cry of the poor, he also shall cry, but shall not be heard'?" 'O keen scholar!' he replied. 'Your superior [will be punished] with cold [water]. but your superior's superior [will be punished] with hot. Surely Mar Ukba, the Av-Beth din is sitting!' For it is written, 'O house of David, thus saith the L-rd: Execute judgement in the morning, and deliver the spoiled out of the hand of the oppressor, lest my fury go forth like fire, and burn that none can quench it, because of the evil of your doing, etc.' **Shabbos 55a**

F.

מר עוקבא הוה עניא בשיבכותיה, דהוה רגיל כל יומא דשדי ליה ארבעה זוזי בצנינורא דדשא. יום אחד אמר: איזיל איחזי מאן קעביד בי ההוא טיבותא. ההוא יומא נגהא ליה למר עוקבא לבי מדרשא, אתיא דביתהו בהדיה, כיון דחזויה דקא מצלי ליה לדשא נפק בתרייהו, רהוט מקמיה עיילי לההוא אתונא דהוה גרופה נורא, הוה קא מיקליין כרעיה דמר עוקבא, אמרה ליה דביתהו: שקול כרעיך אותיב אכרעאי. חלש דעתיה, אמרה ליה: אנא שכיחנא בגויה דביתא ומקרבא אהנייתי. ומאי כולי האי? דאמר מר זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רב הונא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא, ואמרי לה א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: נוח לו לאדם שימסור עצמו לתוך כבשן האש ואל ילביץ פני חברו ברבים מנא לן? מתמר, דכתיב: (בראשית ל"ח) היא מוצאת. מר עוקבא הוה עניא בשיבכותיה, דהוה רגיל לשדורי ליה ארבע מאה זוזי כל מעלי יומא דכיפורא. יומא חד שדרינהו ניהליה ביד בריה, אתא אמר ליה: לא צריך. אמר: מאי חזית? חזאי דקא מזלפי ליה יין ישן, אמר: מפנק כולי האי? עייפינהו ושדרינהו ניהליה. כי קא ניחא נפשיה, אמר: אייתו לי חושבנאי דצדקה, אשכח דהוה כתיב ביה שבעת אלפי דינרי סיאנקי, אמר: זוודאי קלילי ואורחא רחיקתא, קם בזבזיה לפלגיה ממוניה. היכי עבד הכי? והאמר ר' אילעאי: באושא התקינו, המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש הנני מילי מחיים, שמא ירד מנכסיו, אבל לאחר מיתה לית לן בה. כתובות סז:

Mar Ukba had a poor man in his neighbourhood into whose door-socket he used to throw four zuz every day. Once [the poor man] thought: 'I will go and see who does me this kindness'. On that day [it happened] that Mar Ukba was late at the house of study and his wife was coming home with him. As soon as [the poor man] saw them moving the door he went out after them, but they fled from him and ran into a furnace from which the fire had just been swept. Mar Ukba's feet were burning and his wife said to him: Raise your feet and put them on mine. As he was upset, she said to him, 'I am usually at home and my benefactions are direct'. And what [was the reason for] all that? — Because Mar Zutra b. Tobiah said in the name of Rav (others state: R. Huna b. Bizna said in the name of R. Simeon the Pious; and others again state: R. Yochanan said in the name of R. Shimon b. Yohai): Better had a man thrown himself into a fiery furnace than publicly put his neighbour to shame. Whence do we derive this? From [the action of] Tamar; for it is written in Scripture: When she was brought forth, [she sent to her father-in-law].

Mar Ukba had a poor man in his neighborhood to whom he regularly sent four hundred zuz on the Eve of every Day of Atonement. On one occasion he sent them through his son who came back and said to him, 'He does not need [your help]'. 'What have you seen?' [his father] asked. 'I saw [the son replied] that they were spraying old wine before him'. 'Is he so delicate?' [the father] said, and, doubling the amount, he sent it back to him.

When he was about to die he requested, 'Bring me my charity accounts'. Finding that seven thousand of Sijan [gold] denarii were entered therein he exclaimed, 'The provisions are scanty and the road is long', and he forthwith distributed half of his wealth. But how could he do such a thing? Has not R. Elai stated: It was ordained at Usha that if a man wishes to spend liberally he should not spend more than a fifth? This applies only during a man's lifetime, since he might thereby be impoverished but after death this does not matter. **Kesubos 67b**

V. Rav Huna - The Successor and Disciple of Rav

A.

א"ר ירמיה בר אבא, שלחו ליה מבי רב לשמואל: ילמדנו רבינו, אמר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי, ואמרו לסופר וכתב וחתמו הן, מהו? שלח להו: תצא, והדבר צריך תלמוד. גיטין סו:

R. Jeremiah b. Abba said: An inquiry was sent from the school of Rav to Shmuel: Would our teacher inform us: If a man said to two persons, "Write and deliver a Get to my wife," and they told a scribe and he wrote it and they themselves signed it, what is the law? He sent back word: She must leave [her second husband], but the matter requires further study. **Gittin 66b**

B.

אמרי בי רב - רב הונא. סנהדרין יז:

'They said in the School of Rav', refers to R. Huna. **Sanhedrin 17b**

C.

ובתר שמואל מלך רב הונה דהוה מן בני נשיאה וארבעין שנין מלך ורבין תורה הרבה. ובי מדרשיה דרב הונה קרוב למתא מחסיה. אגרת רב שרירא גאון 83,84

After Shmuel, Rav Huna, who was from the house of royalty (Resh Galusa) reigned for a period of forty years. [In that period] he spread and disseminated much Torah. His Study Hall was in Masa Mechasia [adjacent to Sura]. **The Letter of Rav Sherira Gaon pp. 83-84**

D.

והא רב הונא תלמיד דרב הוה, ורב כרבי יהודה סבירא ליה, דאית ליה מוקצה - במוקצה לאכילה - סבר לה כרבי יהודה, במוקצה לטלטל - סבר לה כרבי שמעון. שבת קכח.

But **R. Huna was Rav's disciple**, and Rav agrees with R. Yehudah who accepts [the prohibition of] muktzeh? -In [the interdict of] muktzeh in respect of eating he agrees with R. Yehudah; in [the interdict] of muktzeh as regards handling he agrees with R. Shimon. **Shabbos 128a**

E.

רב הונא וחייא בר רב הוו יתבי קמיה דשמואל, אמר ליה חייא בר רב: חזי מר דקא מצער לי, קביל עליה דתנו לא מצער ליה. בתר דנפיק, אמר ליה: הכי והכי קא עביד, אמר ליה: אמאי לא אמרת ליה באנפיה? אמר ליה: חס לי דליכסוף זרעיה דרב על ידאי. ערכין טז:

R. Huna and Chiya b. Rav were sitting before Shmuel, when Chiya b. Rav said: Sir, look how he is vexing me greatly. He [R. Huna] undertook not to vex him any more. After he [the former] left, he [R. Huna] said: He did this and that [unseemly] thing. Whereupon Shmuel said: Why did you not tell him that to his face? He replied: Forbid that the seed of Rav should be put to shame through me! **Arachin 16b**

F.

רב הונא הוה אסר ריתא וקאי קמיה דרב, אמר ליה: מאי האי? - אמר ליה: לא הוה לי קידושא, ומשכנתיה להמיינאי, ואתאי ביה קידושא. אמר ליה: יהא רעוא דטיטום בשיראי. כי איכלל רבה בריה, רב הונא איניש גוצא הוה, גנא אפוריא, אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושדיין מנייהו עליה, עד דאיטום בשיראי. שמע רב ואיקפד, אמר: מאי טעמא לא אמרת לי כי ברכתך וכן למר? מגילה כז:

R. Huna once came before Rav girded with a string. He said to him, What is the meaning of this? He replied: I had no [wine for] sanctification, and I pledged my girdle so as to get some. He said: May it be the will of heaven that you be [one day] smothered in robes of silk. On the day when Rabbah his son was married, R. Huna, who was a short man, was lying on a bed and his daughters and daughters-in-law stripped [clothes] from themselves and threw them on him until he was smothered in silks. When Rav heard he was chagrined and said: Why when I blessed you did you not say, "The same to you, Sir"? **Megilah 27b**

G.

אמר רבא: הני תלת מילי בעאי קמי שמיא, תרתי יהבו לי, חדא לא יהבו לי חוכמתיה דרב הונא ועותריה דרב חסדא - ויהבו לי, ענותנותיה דרבה בר רב הונא - לא יהבו לי. מ"ק כח.

Rava said: These three requests I made of Heaven; two were granted me and one was not. **[I prayed for] the scholarship [or wisdom] of R. Huna** and the wealth of R. Chisda which were granted me; but the humility of Rabbah son of R. Huna, that was not granted me. **Moed Katan 28a**

H.

כי הוו מיפטרי רבנן מבי רב - הוו פיישי אלפא ומאתן רבנן, מבי רב הונא - הוו פיישי תמני מאה רבנן. רב הונא הוה דריש בתליסר אמוראי. כי הוו קיימי רבנן ממתבתא דרב הונא ונפצי גלימיהו, הוה סליק אבא וכסי ליה ליומא, ואמרי במערבא: קמו ליה ממתבתא דרב הונא בבלאה. כתובות קו.

When the [main body of] Rabbis departed from the school of Rav there still remained behind one thousand and two hundred Rabbis; [when they departed] from the school of R. Huna there remained behind eight hundred Rabbis. R. Huna when delivering his discourses [was assisted] by thirteen interpreters. When the Rabbis stood up after R. Huna's discourses and shook out their garments the dust rose [so high] that it obscured the [light of] day, and people in Palestine said, 'They have risen after the discourses of R. Huna the Babylonian.' **Kesubos 106a**

I.

ר' אבא בר זבדא איעקר מפרקיה דרב הונא. רב גידל איעקר מפרקיה דרב הונא. רבי חלבו איעקר מפרקיה דרב הונא. רב ששת איעקר מפרקיה דרב הונא. רב אחא בר יעקב אחדתיה סוסכינתא, תליוה בארזא דבי רב, ונפק מיניה כהוצא ירקא. אמר רב אחא בר יעקב: שיתין סבי הוינא, וכולהו איעקור מפרקיה דרב הונא, לבר מאנא, דקיימי בנפשאי (קהלת ז') החכמה תחיה בעליה. יבמות סד:

R. Giddal became impotent through the discourses of R. Huna; R. Chelbo became impotent through the discourses of R. Huna, and R. Sheshes also became impotent through the discourses of R. Huna. R. Acha b. Jacob was once attacked by dysuria, and when he was supported on the yeshiva cedar tree a discharge issued like a green palm shoot. R. Acha b. Jacob stated: We were a group of sixty scholars, and all became impotent through the long discourses of R. Huna; with the exception of myself who followed the principle: Wisdom preserveth the life of him that hath it. **Yevamos 64b**

VI. The Saint of Sura

A.

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא: לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דהוה עביד רב הונא - אמר ליה: בינקותיה לא דכירנא, בסיבותיה דכירנא: דכל יומא דעיבא הוה מפקין ליה בגהרקא דדהבא, וסייר לה לכולה מתא, וכל אשיתא דהוות רעיעתא - הוה סתר לה. אי אפשר למרה - בני לה, ואי לא אפשר - בני לה איהו מדידיה. וכל פניא דמעלי שבתא הוה משדר שלוחא לשוקא, וכל ירקא דהוה פייש להו לגינאי - זבין ליה, ושדי ליה לנהרא. - וליתביה לעניים - זמנין דסמכא דעתייהו, ולא אתו למיזבן. ולשדייה לבהמה קסבר מאכל אדם אין מאכילין לבהמה. ולא ליזבניה כלל - נמצאת מכשילן לעתיד לבא. כי הוה ליה מילתא דאסותא הוי מלי כוזא דמיא ותלי ליה בסיפא דביתא, ואמר: כל דבעי ליתי ולישקול. ואיכא דאמרי: מילתא דשיבתא הוה גמיר, והוה מנח כוזא דמיא ודלי ליה, ואמר: כל דצריך - ליתי וליעול, דלא לסתכן. כי הוה כרך ריפתא הוה פתח לבביה ואמר: כל מאן דצריך - ליתי וליכול. אמר רבא: כולהו מצינא מקיימנא, לבר מהא דלא מצינא למיעבד, משום דנפיש בני חילא דמחוזא. תענית כ:

Rava said to Rafram b. Papa: Tell me some of the good deeds which R. Huna had done. He replied: Of his childhood I do not recollect anything, but of his old age I do. On cloudy [stormy] days they used to drive him about in a golden carriage and he would survey every part of the city and he would order the demolition of any wall that was unsafe; if the owner was in a position to do so he had to rebuild it himself, but if not, then [R. Huna] would have it rebuilt at his own expense. On the eve of every Sabbath [Friday] he would send a messenger to the market and any vegetables that the [market] gardeners had left over he bought up and had then, thrown into the river. Should he not rather have had these distributed among the poor? — **[He was afraid] lest they would then at times be led to rely upon him and would not trouble to buy any for themselves.** Why did he not give the vegetables to the domestic animals? — He was of the opinion that food fit for human consumption may not be given to animals. Then why did he purchase them at all? — This would lead [the gardeners] to do wrong in the future [by not providing an adequate supply]. Whenever he discovered some [new] medicine he would fill a water jug with it and suspend it above the doorstep and proclaim: Whosoever desires it let him come and take of it. Some say, he knew from tradition a medicine for that disease, Sibetha and he would suspend a jugful of water and proclaim: Whosoever needs it, let him come [and wash his hands] so that he may save his life from danger. When he had a meal he would open the door wide and declare: Whosoever is in need let him come and eat. Rava said: All these things I could myself carry out except the last one because there are so many [soldiers] in Machuza. **Taanis 20b**

B.

לא נתכבדתי בקלון חברי - כי הא דרב הונא דרי מרא אכתפיה, אתא רב חנא בר חנילאי וקא דרי מיניה. אמר ליה: אי רגילת דדרית במאתיך - דרי, ואי לא - אתייקורי אנא בזילותא דידך, לא ניחא לי. מגילה כח.

‘I have not sought respect through the degradation of my fellow’, as illustrated by R. Huna who once was carrying a spade on his shoulder when R. Hana b. Hanilai wanted to take it from him, but he said to him: If you are accustomed to carry in your own town, take it, but if not, I do not want to be paid respect through your degradation. **Megilah 28a**

C.

בדרוקרת הוות דליקתא, ובשיבבותיה דרב הונא לא הוות דליקתא. סבור מינה בזכותא דרב הונא דנפיש. איתחזי להו בחילמא: האי זוטרא ליה לרב הונא, אלא משום ההיא איתתא דמחממת תנורא, ומשיילי לשיבבותיה. תענית כא:

Once a fire broke out in Derokereth but it did not spread to the locality where R. Huna resided. People thought that it was on account of the great merit of R. Huna, but in a dream it was made clear to them that this was far too small a matter to need R. Huna's great merit, but that it was on account of a certain woman who [on the eve of Sabbaths] would heat her oven and permit her neighbours to make use of it. **Taanis 21b**

VII. The Death of the Tzaddik

A..

רב הונא נח נפשיה פתאום, הוּו קא דייגי רבנן. תנא להו זוגא דמהדייב: לא שנו אלא שלא הגיע לגבורות, אבל הגיע לגבורות - זו היא מיתת נשיקה. מ"ק כח.

R. Huna's soul went into repose suddenly and the Rabbis [of the academy] were perturbed [thereat] when Zoga (or a pair of scholars) who hailed from Adiabene taught them: 'What we learned applies only when one has not attained the "age of strength" [eighty] but if one has attained the "age of strength" [eighty] a sudden death is dying by the kiss'. Moed Katan 28a

B.

כי נח נפשיה דרב הונא, . . . פתח עליה רבי אבא: ראוי היה רבינו שתשרה עליו שכינה, אלא שבבל גרמה ליה. . . כי אסקוה להתם אמרו ליה לרבי אמי ולרבי אסי: רב הונא אתי. אמרו: כי הוינן התם לא הוה לן לדלויי רישין מיניה, השתא אתינן הכא אתא בתריין? אמרו להו ארונו בא. רבי אמי ורבי אסי נפוק, רבי אילא ורבי חנינא לא נפוק. איכא דאמרי: רבי אילא נפק, רבי חנינא לא נפק. דנפק מאי טעמיה. - דתניא: ארון העובר ממקום למקום - עומדים עליו בשורה, ואומרים עליו ברכת אבליים ותנחומי אבליים. דלא נפק מאי טעמא - דתניא: ארון העובר ממקום למקום - אין עומדין עליו בשורה, ואין אומרים עליו ברכת אבליים ותנחומי אבליים. קשיין אהרדי - לא קשיא, כאן - ששלדו קיימת, כאן - בשאין שלדו קיימת, ורב הונא שלדו קיימת הוה. דלא נפק - לא סיימוה קמיה. אמרי: היכא נינחיה? רב הונא ריבין תורה בישראל ורבי חייא ריבין תורה בישראל הוה. מאן מעייל ליה? אמר להו רב חגא: אנא מעיילנא ליה, דאוקמתיה לתלמודאי כי הוינא בר תמני סרי שנין ולא חזי לי קרי, ומשמע ליה קמיה וידעי בעובדיה. דיומא חד אתהפיכא ליה רצועה דתפילין, ויתיב עלה ארבעין תעניתא. עייליה, הוה גני יהודה מימיניה דאבוה, וחזקיה משמאליה. אמר ליה יהודה לחזקיה: קום מדוכתיך, דלאו אורח ארעא דקאים רב הונא. בהדי דקאים - קם בהדיה עמודא דנורא, חזייה רב חגא, איבעית. זקפיה לארוניה ונפק, אתא. והאי דלא איענש ענש - משום דזקפיה לארוניה דרב הונא. מ"ק כח.

When the soul of R. Huna came to rest, . . . R. Abba then opened [his funeral address]: 'Our Master, [said he,] was worthy that the Shechinah should abide with him, but [the fact of his being in] Babylon prevented it'. . . . When they brought him up thither [to Palestine, for burial] people told R. Ammi and R. Assi that R. Huna had come. They said: 'When we were there [in Babylon] we had not [a chance] of raising our heads because of him; now that we have come here he is come after us'. They then were told that it was his coffin that had arrived. R. Ammi and R. Assi went out [to meet him]; R. Ela and R. Hanina did not go out. Some say, R. Ela went out, R. Hanina did not go out. What was the reason of the one who went out? According to what is taught [in the following]: 'If a coffin is passing [on its way] from place to place they stand in a row on account of the deceased, and say the mourners' benediction on account of him and also offer condolence to the mourners'. What was the reason of the one who did not go out? — According to what is taught [in the following]: 'If a coffin is passing [on its way] from place to place, they do not stand in a row on account of it, nor say on his account the mourners' benediction, nor [offer] condolence to the mourners'. These citations contradict one another! — This is not difficult [to explain]; the former [ruling pertains] to where the

body is intact; the latter where the body is not intact, and R. Huna's body was intact. Why did one not go out [to meet it]? Because he had not been fully informed of this. Then they said: Where shall we lay him to rest? [Said some, Let us lay him at the side of R. Chiya]; for R. Huna disseminated Torah in Israel and R. Chiya had likewise disseminated Torah in Israel. Who will bring him into [the cave of] R. Chiya? — Said R. Hagga 'I shall bring him in, because I sustained [revised] my studies [before him] when I was but eighteen years of age, never having experienced the effects of an unchaste dream and he made me his attendant and therefore I know of his [pious] deeds. For one day the strap of his phylacteries was [accidentally] reversed, whereupon he sat fasting forty days'. He then brought him in [to the cave]. Yehudah was laid there at the right of his father [R. Chiya] and on his left was his [twin brother] Chezekiah. Said Yehudah to Chezekiah: 'Rise from your place, for it is not good manners that R. Huna be left standing'. As he [Chezekiah] rose a column of fire rose with him. R. Chagga, seeing that, was overcome with fear, set up the coffins and came away. And the reason that he came to no harm [from the pillar of fire] was because he set up the coffin of R. Huna. **Moed Katan 25a**

C.

וחיה רב יהודה אחריו שתי שנים וכלהו רבנן אתו בתריה לפומבדיתא ובתר רב יהודה דשכיב בשנת תר"י מלך רב חסדא בסורא י" שנים ושכיב בשנת תר"כ. אגרת רב שרירא גאון 85

Rav Yehudah lived after Rav Huna for two years. All the Rabbis went over to him in Pumbedeisa. After Rav Yehudah, who passed away in the year 359-360, Rav Chisda reigned in Sura for a period of ten years. He died in the year 369-370. **The Letter of Rav Sherira Gaon pp. 85**

VIII. Rav Chisda

A.

לענין אבדה במקום אביו - אינן חוזרין אלא לרבו מובהק. קבעי מיניה רב חסדא מרב הונא: תלמיד וצריך לו רבו מאי? - אמר ליה: חסדא חסדא, לא צריכנא לך, את צריכת לי עד ארבעין שנין. איקפדי אהדדי ולא עיילי לגבי הדדי. יתיב רב חסדא ארבעין תעניתא משום דחלש דעתיה דרב הונא, יתיב רב הונא ארבעין תעניתא משום דחשדיה לרב חסדא. ב"מ לג.

With respect to a [colleague's] lost article, when one has his father's [also to attend to,] he returns [a scholar's first] only in the case of his teacher par excellence. R. Chisda asked R. Huna: 'What of a disciple whom his teacher needs?' 'Chisda, Chisda,' he exclaimed; 'I do not need you, but you need me.' Forty years they bore resentment against and did not visit each other. R. Chisda kept forty fasts because R. Huna had felt himself humiliated, whilst R. Huna kept forty fasts for having [unjustly] suspected R. Chisda. **Bava Metzia 33a**

B.

רב חסדא אורי בכפרי בשני דרב הונא. עירובין סב:

R. Chisda decided legal questions at Kafri in the lifetime of R. Huna. **Eiruvim 62b**

C.

רב חסדא הוה נקיט בידיה תרתי מתנתא דתורא אמר: כל מאן דאתי ואמר לי שמעתתא חדתא משמיה דרב - יהיבנא ליה ניהליה. אמר לו רבא בר מחסיא, הכי אמר רב: הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו. שנאמר לדעת כי אני ד' מקדשכם. יהבה ניהליה. אמר: חביבין עלך שמעתתא דרב כולי האי? - אמר ליה: אין. - אמר ליה, היינו דאמר רב: מילתא אלבישייהו יקירא. אמר ליה: אמר רב הכי? בתרייתא עדיפא לי מקמייתא ואי הוה נקיטנא אחריתי - יהיבנא לך. שבת י:

R. Chisda was holding two [priestly] gifts of oxen in his hand. Said he, 'Whoever will come and tell me a new dictum in Rav's name, I will give them to him.' Said Raba b. Mehasia to him, Thus did Rav say: If one makes a gift to his neighbor he must inform him, as it is said, 'that ye may know that I the L-rd sanctify you'. Thereupon he gave them to him. Are Rav's dicta so dear to you? asked he. Yes, he replied. That illustrates what Rav said, he rejoined, A garment is precious to its wearer. Did Rav indeed say thus! he exclaimed; I rate the second higher than the first, and if I had another [priestly gift] I would give it to you. **Shabbos 10b**

C.

אמרה ליה ברתייה דרב חסדא לרב חסדא: לא בעי מר מינם פורתא? - אמר לה: השתא אתו יומי דאריכי וקטיני, ונינום טובא. עירובין סה.

A daughter of R. Hisda once asked R. Hisda, 'Would not the Master like to sleep a little?' 'There will soon come', he replied: 'days that are long and short and we shall have time to sleep long'. **Eiruvim 65a**

D.

אמר רב חסדא: ולדידי בנתן עדיפן לי מבני. בבא בתרא קמא.

R. Chisda said: To me, however, daughters are dearer than sons. **Bava Basra 141a**

E.

אמר רבא: חיי, בני ומזוני, לא בזכותא תליא מילתא, אלא במזלא תליא מילתא. דהא רבה ורב חסדא תרווייהו רבנן צדיקי הוו, מר מצלי ואתי מיטרא, ומר מצלי ואתי מיטרא. רב חסדא חיה תשעין ותרתין שנין - רבה חיה ארבעין, בי רב חסדא - שיתין הלולי, בי רבה - שיתין תיכלי. בי רב חסדא - סמידא לכלבי ולא מתבעי, בי רבה - נהמא דשערי לאינשי, ולא משתכת. מועד קטן כח.

Rava said: [Length of] life, children and sustenance depend not on merit but [rather on] mazzal. For [take] Rabbah and R. Chisda. Both were saintly Rabbis; one master prayed for rain and it came, the other master prayed for rain and it came. R. Hisda lived to the age of ninety-two, Rabbah [only] lived to the age of forty (sixty). In R. Chisda's house there were held sixty marriage feasts, at Rabbah's house there were sixty bereavements. At R. Chisda's house there was the purest wheaten bread for dogs, and it went to waste; at Rabbah's house there was barley bread for human beings and that not to be had. **Moed Katan 28a**

IX. Rabbah bar Rav Huna

A.

באילן שנין דהוה רבה בר נחמני בפומבדיתא רבה בר הונה הוה מרביץ תורה בסורא. ארש"ג

87

Those years that Rabbah bar Nachmani was in Pumbedeisa (299-321), Rabbah bar [Rav] Huna was spreading Torah in Sura. **The Letter of Rav Sherira Gaon pp. 87**

B.

ואמר רבא: הני תלת מילי בעאי קמי שמיא, תרתי יהבו לי, חדא לא יהבו לי חוכמתיה דרב הונא ועותריה דרב חסדא - ויהבו לי, ענותנותיה דרבה בר רב הונא - לא יהבו לי. מועד קטן כח.

This too, Rava said: These three requests I made of Heaven; two were granted me and one was not. [I prayed for] the scholarship of R. Huna and the wealth of R. Chisda which were granted me; but the modest disposition of Rabbah son of R. Huna, that was not granted me. **Moed Katan 28a**

C.

ואחריו רבה בר רב הונה שנת תרל"ג. סדר תנאים ואמוראים

And after him Rabbah bar Rav Huna died in the year 322-323.

Seder Tannaim

V'Amoraim

D.

כי נח נפשיה דרבה בר הונא ורב המנונא אסקינהו להתם, כי מטו אגישרא קמו גמלי. אמר להו ההוא טייעא: מאי האי? אמרו ליה: רבנן דקא עבדי יקרא אהדדי. מר אמר: מר ניעול ברישא, ומר אמר: מר ניעול ברישא. - אמר: דינא הוא דרבה בר הונא ליעול ברישא. חליף גמליה דרבה בר הונא, נתור ככיה ושניה דההוא טייעא. פתח עליה ההוא ינוקא: גזע ישישים עלה מבבל ועמו ספר מלחמות. קאת וקפוד הוכפלו, לראות בשוד ושבר הבא משנער. קצף על עולמו וחמס ממנו נפשות, ושמח בהם ככלה חדשה. רוכב ערבות שש ושמח בבא אליו נפש נקי וצדיק. מ"ק כה:

When the soul of Rabbah son of R. Huna went to its rest and [that of] R. Hamnuna, they took them [both] up thither. As they came to a bridge the camels halted. Said a certain Arab to those [who accompanied the cortege], What is that? — They replied that the [deceased] Rabbis were doing honour to one another: one saying [as it were], 'You, Sir, proceed first', and the other saying, 'You, Sir, proceed first'. Said he, [the Arab]: [In my judgment], it is right that [a notable the son of a notable], Rabbah son of R. Huna, should take precedence. The camel bearing Rabbah son of R. Huna then passed along first. The molars and teeth of that Arab fell out. Then a certain child opened [his funeral oration] thus: 'A scion of ancient stock from Babylon came - With records of prowess in combat and fame; - Twice numerous pelican and bittern from far - Came for the ravage and ruin in Shinear. - When [G-d] views His world with displeasure, - He seizes [great] souls in exacting measure, - Awaiting their coming as new brides, with delight - And, riding on Araboth in empyrean height, - He welcomes the souls of the pure and right'. **Moed Katan 25b**

TIME LINE

<u>YEAR C.E.</u>	<u>EVENT</u>
190 (app.)	The Reign of Mar Ukva
217	The Birth of Rav Chisda
247	The Death of Rav
253	The Death of Shmuel
257	The Reign of Rav Huna
297	The Death of Rav Huna
299	The Death of Rav Yehudah
309	The Death of Rav Chisda
322	The Death of Rabbah bar Rav Huna